

stk. 1), til personer med opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15 henvises til afsnit 2.2.

I tilfælde, hvor en person har haft opholdstilladelse efter en anden bestemmelse i jugoslaverloven, f.eks. i medfør af invitationsordningen i § 1, er det en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 (nu § 9 e, stk. 1), at den pågældende har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og er meddelt endeligt afslag herpå.

I perioden fra 1995 til 31. december 2001 blev der meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, til i alt 1.592 personer fra Bosnien-Hercegovina, heraf 858 personer i 1997. I perioden fra 1. januar 2002 til 31. juli 2002 er der meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen til i alt 109 personer.

3. Behov for ophævelse af jugoslaverloven og udlændingelovens § 9 e, stk. 1

Jugoslaverloven blev vedtaget i slutningen af 1992 på et tidspunkt, hvor borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien havde drevet hundredtusinder af mennesker på flugt. Loven har dannet det retlige grundlag for, at Danmark i 1990'erne har kunnet tilbyde beskyttelse til et stort antal mennesker fra det tidligere Jugoslavien, først og fremmest fra Bosnien-Hercegovina. Der henvises nærmere til afsnit 2.

I dag anvendes loven udelukkende over for visse spontane asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina, der meddeles endeligt afslag på asyl, og som efter Udlændingestyrelsens praksis opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e, stk. 1 (tidligere § 9, stk. 2, nr. 5). De pågældende personer meddeles således opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15 som en forudsætning for den samtidige meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e, stk. 1 (eller § 9, stk. 2, nr. 5). Der henvises nærmere til afsnit 2.2.

Jugoslaverlovens øvrige opholdsordninger, herunder invitationsordningen og kvoteordningen, har derimod ikke været anvendt i flere år. Der henvises nærmere til afsnit 2.1 og 2.3-2.5.

Som anført i afsnit 2.2 fremgår det af forarbejderne til jugoslaverloven og den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 (nu § 9 e, stk. 1), at der i forbindelse med vurderingen af beskyttelsesbehovet for de pågældende personer skal lægges vægt på UNHCR's tilkendegivelser. UNHCR's seneste anbefalinger er indeholdt i positionspapirer fra august 2000 og september 2001. Det fremgår bl.a. heraf, at visse grupper af personer fra Bosnien-Hercegovina

efter UNHCR's opfattelse fortsat har behov for beskyttelse. Der henvises nærmere til afsnit 2.2.

Der foregår i dag ikke længere krigshandlinger eller lignende uroligheder i Bosnien-Hercegovina, som efter regeringens opfattelse kan begrunde, at asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina med hensyn til international beskyttelse skal indtage en retlig særstilling i forhold til personer fra andre lande, som Danmark modtager asylansøgere fra.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er oplyst fra myndighederne i Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Holland, at der i disse lande ikke (længere) eksisterer særlige retlige beskyttelsesordninger for personer, der indrejser fra Bosnien-Hercegovina.

Regeringen er endvidere generelt af den opfattelse, at Danmark alene skal yde beskyttelse til asylansøgere i tilfælde, hvor Danmark er internationalt forpligtet hertil.

Denne opfattelse ligger bl.a. bag ændringen af udlændingelovens asylregler ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.), som trådte i kraft den 1. juli 2002. Lovændringen indebærer bl.a., at der meddeles opholdstilladelse med konventionsstatus i tilfælde, hvor en asylansøger er omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, og opholdstilladelse med beskyttelsesstatus i tilfælde, hvor en asylansøger ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2. Herved sikres det, at der meddeles asyl i de tilfælde, hvor det ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser – navnlig efter flygtningekonventionen, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og torturkonventionen – at udsende den pågældende af Danmark.

Herudover giver udlændingeloven mulighed for, at der efter ansøgning kan meddeles humanitær opholdstilladelse til en udlænding, der – uden for asylområdet – befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen, jf. udlændingelovens § 9 b. Endelig kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det er regeringens opfattelse, at udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, § 9 b og § 9 c, stk. 1, giver et tilstrækkeligt beskyttelsesgrundlag såvel i forhold til personer